

nuceným nájmem nebude nikdo ohrožen ani ve svém bydlení ani ve své živnosti.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami: — — —

Stížnost jest bezdůvodná i pokud v dalším bodu uplatňuje, že zábo-rem jest ohrožena existence německé školy v B., neboť prý, třebas za-braná její 5. učebna po zrušení příslušné pobočky jest dočasně uprázd-něna, jest jí nezbytně zapotřebí pro účely školy jakožto celku, ježto škola vzhledem k počtu žactva nemůže nerušeně trvati dále bez zmíněné pobočky, proti jejímuž zrušení byla ostatně podána stížnost k nss-u. Jestliť podle § 7 zák. č. 189/1919 («není-li tím etc.») rozhodným pro otázku ohrožení bydlení neb živnosti s t a v p ř í t o m n ý přihlízejíc k době, kdy zábor se vyslovuje, a v této době, jak nesporno, zreduko- vaná německá škola byla bez pobočky a tudíž místnosti pro ni ne- potřebovala. Nález, jímž ministerstvo jakožto nejvyšší správní instance pobočku zrušilo, byl pak ve formální právní moci přes to, že tento zru- šující nález p o vydání rozhodnutí, v projednávaném tuto případě na- říkaného, byl vzat v odpor stížností na nss, bez ohledu na výsledek této stížnosti — a to pro povahu této stížnosti jakožto mimořádného pro- středku opravného. Jednak i žal. úřad k tomu, že podána byla stížnost na nss již po vydání rozhodnutí nyní naříkaného, nemohl při svém rozhodování ani přihlížeti.

Č. 4321.

Školství: * Třídami zřízenými po rozumu 2. odst. § 7 zák. č. 226/1922 jsou i třídy zřízené n a d zákonnou nutnost.

(Nález ze dne 15. ledna 1925 č. 441).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3988, 4221 adm. a jiné.

V ě c: Místní školní rada v B. a město B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti min. školství a národní osvěty o zrušení pobočky čtvrté třídy obecné školy.

V ý r o k: Stížnost, pokud jest podána též obcí B., odmítá se jako nepřipustná. Ke stížnosti místní škol ní rady v B. zrušuje se nař. rozhodnutí pro ne- zákonnost.

D ů v o d y: Zšr v Praze, dorozuměvši se se zsk-í, výnosem z 23. září 1913 schválila, aby prozatímní pobočná třída, zřízená při obecné škole v B. jen pro školní rok 1912/13, byla ponechána nadále po dobu potřeby.

Dne 6. března 1923 rozhodla zšr, že nepovoluje, aby byla dále po- nechána zatímni pobočka při IV. třídě zmíněné školy, přihlízejíc k tomu, že počet žactva; ke kterému třeba podle odst. 5. § 5 zák. z 13. července 1922 č. 226 Sb. hleděti, jest v I. tř. 22, v II. tř. 31, ve III. třídě 31, ve IV. a tř. 41, ve IV. b tř. 38 a že tedy podle ustanovení odst. 2 § 5 téhož zák. další trvání této pobočky není odůvodněno. Ustanovení odst. 2. § 7. zák. toho nelze v tomto případě použítí, poněvadž se nevztahuje

na zatímní třídy, zřízené před platností tohoto zákona. Zšr nečiní námitek proti tomu, aby bylo spojeno žactvo I. a II. třídy v I. třídě, takže by se počet žactva páčil v I. třídě na 53, ve druhé třídě na 31, ve III. na 41 a ve IV. na 38. Zároveň se podotýká, že zsv z týchž důvodů nesusouhlasí s ponecháním pobočky. Budiž tedy tato pobočka neprodleně uzavřena. Jmenovaná škola bude míti nadále čtyři definitivní třídy postupné bez zatímních tříd.

Odvolání mšr-y v B. a města B. proti tomu podané bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. — — —

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami: — — —

Pokud žal. úřad odůvodňuje nař. rozhodnutí s hlediska § 5 zák. z 13. července 1922 č. 226 Sb. okolností, že obecná škola v B. má i po redukci o dvě definitivní třídy více, než jest potřebí při základu, aby žádná ze tříd neměla přes 80 dětí, při čemž zároveň nepřipustnost použití omezující normy odst. 2. § 7 tohoto zákona odůvodňuje tím, že v daném případě nešlo o zrušení paralelky, nýbrž jen o odepření z novuzřízení paralelky, kdysi sice zřízené, ale později zaniknuvši, namítá stížnost rozpor se spisy. Stížnost uvedenou námitku vznáší právem, neboť — jak ze správních spisů zřejmo — existovala prozatímní pobočka ode dne 23. září 1923 nepřetržitě až do jejího odstranění, kteréž jest tuto na sporu.

Bylo tudíž s této stránky posuzovati věc podle předpisů 2. odst. cit. § 7. Pokud pak žal. úřad v tomto směru — přihlížeje in eventum i k obsahu těchto předpisů — popírá, že by in concreto byly splněny předpoklady normy 2. odst. § 7, ježto v daném případě třída, jejíž zrušení stížnost vytýká, jest pouhou třídou prozatímní, zřízenou kdys bez podkladu zákonného, kdežto norma 2. odst. § 7 má prý na mysli jen třídy zmíněné na podkladu zákonném, dedukuje stížnost z doslovného znění posléze uvedené normy, že rozhoduje jen okolnost, že třída byla »již zřízena«, takže opačný právní názor nař. rozhodnutí prý jest v rozporu se zákonem. Toto stanovisko stížnosti souhlasí plně s právním názorem, jež tento soud vyslovil ve svém nál. Boh. 4221 adm., že zákon činí ochrany 2. odst. § 7. účastnými i třídy z a t í m n í, ať byly zřízeny na působnosti zákona 226/22, či před jeho působností. Při tomto právním názoru trvá nss i tuto. Na tomto právním názoru nemůže nic měniti stanovisko žal. úřadem zde projevené, jakoby předpis 2. odst. § 7 se týkal jen tříd zřízených ze zákonné nutnosti, neboť zákon na uvedeném místě v tomto směru nerozeznává, naopak mluví zcela všeobecně o třídách »zřízených«.

* Mohl tedy v daném případě úřad zatímní pobočku po právu zrušiti jen za šetření podmínek 2. odst. § 7. zák. 226/22 a jest zřejmo, že, vysloviv, že v daném případě jest pro to směrodatným toliko § 5 zák. 226/22, dostal se do rozporu se zákonem, neboť zrušení zatímní pobočky bylo přípustno, jen kdyby v jednotné IV. třídě nezůstalo žáků nad 60, kdežto podle konaného šetření třída by čítala žáků 79, což nevadilo by sice podle § 5, ale vadí podle 2. odst. § 7.

Slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo potřebí zabývati se dalšími námitkami stížnosti.